

ת"פ 22280/04/20 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד פלוניע"י

בית משפט השלום דימונה

כ"ז ניסן תשפ"ג

18 אפריל 2023

ת"פ 22280-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני ת"פ 18260-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני

תיק חיצוני: 192550/2020

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ ועו"ד רמה קלימי
נגד	פלוניע"י ב"כ עו"ד אריאתה מסלם
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");
- תקיפה סתם - בת זוג, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק;
- הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287(א) לחוק.

הנאשם נותן את הדין בגין שני התיקים שבכותרת, כדלקמן:

כתב האישום המתוקן (כא/1) ת"פ 22280-04-20 (להלן: "התיק העיקרי"):

עמוד 1

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם **** (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזו כשבעה חודשים.

בתאריך 20.04.20, בשעה 14:15 או בסמוך לכך, ברחוב הכנסת בבאר שבע, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם שלא כדין את המתלוננת בכך שסטר לה והכה אותה בפניה באמצעות ידו.

עוברי אורח אשר הבחינו בנאשם תוקף את המתלוננת, צעקו לו שיחדול.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות פצע מדמם בשפתייה.

כתב האישום המתוקן (כא/2) ת"פ 18260-11-21 (להלן: "תיק הצירוף")

בתאריך 26.04.20, במסגרת מ"ת 22274-04-20, שוחרר הנאשם, על ידי בית המשפט, בתנאים הבאים:

מעצר בית מלא בשבט אבו רקייק בפזורת נבטים, בפיקוח הערבה, הגב' גמאר אבו מובארק וכן, הרחקה מהמתלוננת ואי יצירת כל קשר עמה, במישורין או בעקיפין, עד תום ההליכים (להלן: "תנאי השחרור").

ביום 09.06.20, במסגרת התיק העיקרי, במסגרת הסדר שנערך בין הצדדים ולאחר הכרעת דין המרשיעה את הנאשם, שונו תנאי השחרור, בהסכמת הצדדים, כך שמעצר הבית בוטל, אולם, עדיין נאסר על הנאשם ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם המתלוננת ונאסר עליו להתקרב אליה מרחק הקטן מ-1,000 מטרים, בכל מקום בו תהיה (להלן: "ההוראה החוקית").

במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת נשואים זה לזו מזה כשנתיים.

בין התאריך 31.10.21 לבין התאריך 05.11.21, שהו הנאשם והמתלוננת *** בבאר שבע (להלן: "הבית"), בביתה של ***, בת דודתה של המתלוננת.

בתאריך 05.11.21, בשעה 03:44 או בסמוך לכך, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שדחף אותה.

בעשותו כן, הפר את ההוראה החוקית שניתנה על ידי בית המשפט.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום. הנאשם הודה והורשע בעבירה שבכתב האישום המתוקן

כא/1.

לבקשת שירות המבחן, נדחה הדיון מעת לעת, לצורך בחינת השתלבות הנאשם בהליך טיפולי.

ביום 24.01.22, ביקשה ההגנה לצרף תיק נוסף המתנהל נגד הנאשם (תיק הצירוף), והנאשם הודה והורשע בעבירות שבכתב האישום המתוקן מתיק הצירוף כא/2.

לבסוף, נותב התיק לפני מותב זה, ולאחר קבלת תסקיר סופי, טענו הצדדים לעונש.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1) - לחובת הנאשם, הרשעה במספר עבירות, שענין הפרת הוראה חוקית; סחיטה באיומים; היזק לרכוש במזיד; תגרה.
- תמונות המתעדות את חבלות המתלוננת (ת/2).

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 23, נשוי, ונמצא בהליך גירושין מהמתלוננת, מתגורר בבית הוריו ליד שגב שלום, אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה.

הנאשם סובל ממחלת הסכרת, נוטל תרופות ונמצא במעקב של מרפאת סכרת בבאר שבע.

הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער לאור הסתבכויות קודמות בין השנים 2014 - 2017, בגין נדון בשנת 2017, בבית המשפט לנוער, בגין עבירות של הפרת הוראה חוקית, סחיטה באיומים, היזק לרכוש במזיד ותגרה. בהמלצת שירות המבחן, הסתיים ההליך נגדו ללא הרשעה, והוטל עליו צו מבחן, צו של"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

הנאשם הודה בתקיפת אשתו ומסר, כי היחסים עמה מרוחקים ומנוכרים, וכי היא התנהגותה אינה לרוחו ו"מעלה את חמתו".

לדבריו, אשתו צעקה עליו באמצע הרחוב, מול אנשים אחרים, והוא הרגיש כעס לאור תחושת ההשפלה, העלבון והזלזול שחווה. לדבריו, זו הפעם הראשונה שנהג באלימות כלפיה.

הנאשם מסר, כי נישא למתלוננת באמצעות שידוך שערכו המשפחות, אך כיום הם בהליך גירושין והיא מתגוררת אצל בני משפחתה בשטחי האוטונומיה.

הנאשם שלל שימוש בסמים ואלכוהול.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב, ללא דמויות סמכותיות בחייו וללא הכוונה.

הנאשם התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית והתקשה לגבש זהותו במסגרת התפתחותו והתבגרותו.

שירות המבחן התרשם, כי ייתכן שהנאשם מתקשה לווסת את דחפיו במצבים בהם חווה חוסר אונים, ומגיב באופן תוקפני עם יכולת מצומצמת לשיקול דעת ביחס להשלכות.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי לנאשם נזקקות טיפולית בתחום האלימות הזוגית.

הנאשם הוזמן למפגש בקבוצה הטיפולית, ליום 11.08.21, אך לא התייצב. לדבריו, טעה בתאריך וביקש לקבוע מועד נוסף, אשר גם אליו - לא התייצב.

שירות המבחן סבר, כי הנאשם אינו מביע בשלות להליך טיפולי ונמנע מהמלצה טיפולית בענינו.

שירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר על תנאי.

בתסקיר שהוגש ביום 19.06.22, נמסר, כי הנאשם התגורר בחיפה למשך כחודשיים, ולאחר מכן, חזר להתגורר בבאר

שבע, כיוון שהמתלוננת והוא החליטו לנסות לשקם את יחסיהם.

לנאשם נפתח תיק נוסף, שענינו הפרת הוראה חוקית ותקיפה של בת הזוג.

לדברי הנאשם, לאחר מספר ימים בהם התגורר עם המתלוננת, התפתחה ביניהם מריבה, אשר הגיעה לכדי תלונה במשטרה.

הנאשם מסר, כי לאחר מכן, חזר להתגורר בבית הוריו ברהט ואינו מקיים קשר עם המתלוננת.

הנאשם הודה בעבירה, ולדבריו, חרף החלטת בית המשפט, החליטו המתלוננת והוא, להתגורר יחדיו בבאר שבע ולשכור דירה. לדבריו, נעברה העבירה על רקע תחושתו, כי המתלוננת אינה מעריכה ומכבדת אותו, וכן על רקע כך שהמתלוננת צרכה סמים ואלכוהול. עוד מסר, כי המתלוננת ניסתה להכות אותו, והוא עצר אותה, לכן היא קיבלה מכה מהדלת.

הנאשם מסר, כי המתלוננת חזרה להתגורר בחברון.

הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי ברצונו להשתלב בהליך טיפולי.

הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית ונכח בארבעה מפגשים.

גורמי הטיפול התרשמו מהנאשם כאדם שקט וסגור, המתקשה לשתף מעולמו הפנימי, לבחון את דפוסי התנהגותו, חשיבתו, ואופן ניהול חייו.

הנאשם ציין, כי השתלב בקבוצה מתוך מניעים משפטיים ולא מתוך מחשבה שהוא יכול להיתרם מההליך הטיפולי, והביע ספקנות בנוגע ליכולת של הטיפול לסייע לו.

לדבריו, אינו זקוק להתערבות של גורם מקצועי.

הנאשם מסר לשירות המבחן, כי הוא אינו בקשר עוד עם המתלוננת והוא מעוניין לסיים את ההליך המשפטי בענינו ולקבל גזר דין.

שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם המתלוננת, אשר, על פי הנמסר מהנאשם, מתגוררת בחברון, ומספרי הטלפון שלה מנותקים.

לאור המתואר, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו עורך בחינה אמיתית של דפוסיו האלימים.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות.

שירות המבחן המליץ על מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה מרתיע וממושך.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (3/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על התא המשפחתי, פגיעה בכבודה של המתלוננת, תחושת הביטחון שלה וזכותה לשמירה על גופה.

המאשימה עתרה, בטיעוניה בכתב, למתחם ענישה הנע בין 9 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. אולם, בטיעוניה על פה, עתרה התביעה למתחם ענישה הנע בין 8 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ולאור כך שזו עתירתה האחרונה של התביעה - יראה בה בית המשפט כמשקפת את עמדתה.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לחובת הנאשם הרשעה בעבירות קודמות, בהן גם עבירות אלימות, מבית המשפט לנוער.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, ממנו עולה, כי הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי השתתף בקבוצה משיקולים משפטיים בלבד ולא מתוך רצון לעבור הליך טיפולי, ובסופו של יום, לא שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן, וההמלצה הסופית היא ענישה מוחשית ומרתיעה.

בטיעוניה בכתב, ביקשה התביעה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם ואילו בטיעוניה על פה, ביקשה התביעה להעמיד את עונשו על 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, כלומר, ענישה על הצד הנמוך של המתחם.

התביעה ביקשה להשית על הנאשם מאסרים מותנים מרתיעים, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה, כי הרשעתו הקודמת של הנאשם הינה משנת 2014 ודינו נגזר בשנת 2017, לכן, משקלה הוא "אפסי".

ההגנה טענה, כי ההסכמה עם התביעה היתה, כי התביעה לא תעתור למאסר נוסף בגין תיק הצירוף.

ההגנה טענה, כי מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, האלימות לא היתה ברף גבוה כלפי המתלוננת.

ההגנה טענה, כי העבירות לא נעברו בתחכום או בתכנון.

ההגנה טענה, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי.

ההגנה טענה, כי הנאשם והמתלוננת התגרשו, כל אחד פנה לדרכו, והיא חזרה להתגורר בחברון.

ההגנה ביקשה להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם, אשר פורטו בתסקיר ואף בטיעוניה, ומפאת צנעת הפרט של הנאשם - לא יפורטו כאן.

ההגנה טענה, כי הנאשם הגיע למפגשים של שירות המבחן וכי אם לא שיתף פעולה באופן מלא, היה זה בשל כך, שיש לו קשיי תקשורת.

ההגנה טענה, כי אין הצדקה להטיל מאסר בפועל ויש להסתפק בעונש צופה פני עתיד.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מתנצל על מעשיו. הנאשם סיפר, כי הוא גדל לבדו ללא משפחה. הוא והמתלוננת התגרשו, אין להם ילדים משותפים, היא חזרה להתגורר בחברון, והוא לא נישא בשנית. עוד מסר, כי הרגיש שאינו מפיק תועלת מהשיחות עם קצינת המבחן.

דין והכרעה

אלימות במשפחה היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה בשלמות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה

העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

(ההדגשות אינן במקור).

עוד ראו רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו]:

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת:

· עפ"ג 33615-05-13 ג' נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע בעבירות של תקיפת סתם בת זוג, ניסיון תקיפת בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 20 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה אושר בבית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור פלילי.

· ת"פ 33499-12-19 **מדינת ישראל נ' אוהיון** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 37554-07-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ 33543-02-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בעת קביעת מתחם הענישה, יקח בחשבון בית המשפט את נסיבות ביצוע העבירה, משך ההתנהגות העבריינית, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת, וכן, שיקולים נוספים.

בהתאם לעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם לבין אשתו, המתלוננת, סטר לה והכה אותה בפניה, וגרם לה לפצע מדמם בשפתייה.

בהתאם לעובדות כתב האישום בתיק הצירוף, חרף החלטת בית המשפט במסגרת תיק זה, שהה הנאשם במשך חמישה ימים, תחת קורת גג אחת, עם המתלוננת, והפר את החלטת בית המשפט והאמון שניתן בו.

אם לא די באמור, אף דחף את המתלוננת במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם.

הנאשם פגע בשלמות גופה של המתלוננת, תחושת הבטחון והכבוד שלה.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית

הנאשם ניצל פערי הכוחות בינו לבין המתלוננת, אשתו.

הנאשם הופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים, אשר המליץ על שילובו בקבוצה טיפולית ייעודית לתחום האלימות הזוגית, אך הנאשם הפסיק את השתתפותו, ומסר, כי אינו נתרם מההליך, והצטרף לקבוצה ממניע משפטי בלבד. בסופו של יום, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית בענינו והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה שתציב לנאשם גבול.

אשר להרשעתו הקודמת של הנאשם, יש ממש בטענת ההגנה, כי משקלה נמוך. מדובר בעבירות שנעברו לפני כעשור, כאשר הנאשם היה כבן 16 שנים בלבד.

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה ונטילת האחריות מצדו.

עוד יקח בית המשפט בחשבון, את העובדה, כי הנאשם פעל לסיום הסכסוך, התגרש מהמתלוננת, וכל אחד מהם פנה לדרך חדשה, כאשר המתלוננת עברה להתגורר בחברון, והנאשם נותר להתגורר בבית משפחתו.

במכלול השיקולים, מוצא בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

כן, מוצא בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע ופיצוי לנפגעת העבירה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים על פה; עיין בטיעוני המאשימה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; שמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, בעריית רהט - אגף שפע, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. על הנאשם להתייצב, ביום 28.05.23, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ח', כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 287 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

ה. פיצוי לנפגעת העבירה, רעיית הנאשם - המתלוננת, ע.ת. 2 בכתבי האישום המתוקנים, בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 15.06.23. באחריות התביעה להעביר פרטי המתלוננת למזכירות בתוך 7 ימים מהיום.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, במעמד הצדדים.